

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2023/026 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling HIC Grote Beek, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie heeft op 30 maart 2023, per e-mail en op een klachtenformulier, een klacht ontvangen van de heer XXXX, hierna 'klager', over de beslissing om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van het toedienen van medicatie door hem het middel Cisordinol Acutard toe te dienen. De toediening van de medicatie was voorzien op 31 maart 2023.

Klager heeft de klachtencommissie verzocht om de beslissing om hem het middel Cisordinol Acutard toe te dienen, te schorsen.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon.

De klachtencommissie ontving op 3 april 2023 per e-mail een verweerschrift van de heer XXXX, psychiater van de afdeling High Intensive Care op de Grote Beek en zorgverantwoordelijke van klager, hierna 'verweerder'. Verweerder werd bij het verwoorden van zijn verweer bijgestaan door mevrouw mr. XXXX, de beleidsadviseur juridische zaken van GGzE.

Verweerder heeft op 30 maart 2023 aan de klachtencommissie toegezegd om de uitvoering van zijn beslissing om klager het middel Cisordinol Acutard toe te dienen, op te schorten totdat de klachtencommissie een beslissing heeft genomen over het verzoek om schorsing.

De klachtencommissie heeft op 3 april 2023 een beslissing genomen over het verzoek van klager om de toediening van de medicatie te schorsen. De klachtencommissie heeft het verzoek om de toediening van de medicatie aan klager te schorsen afgewezen.

De klachtencommissie heeft besloten om gebruik te maken van haar bevoegdheid om een klacht schriftelijk te behandelen, wanneer al uit de overgelegde stukken duidelijk is of een klacht gegrond of ongegrond moet worden geacht.

Wanneer de klachtencommissie besluit om een klacht schriftelijk te behandelen moet een klager in de gelegenheid gesteld worden om zich door de voorzitter en de secretaris van de klachtencommissie doen horen. De klachtencommissie heeft op 6 april 2023 aan klager gevraagd om te laten weten of hij wil worden gehoord. Wegens het ontslag van klager, is dit verzoek pas op 19 april 2023 bij hem terecht gekomen. Diezelfde dag heeft klager laten weten dat hij niet gehoord wil worden.

2. De inhoud van de klacht

De klacht richt zich tegen:

- de uitvoering van de beslissing van 23 februari 2023 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van de toediening van medicatie, door hem op 31 maart 2023 het middel Cisordinol Acutard toe te dienen.

3. De feiten

De Rechtbank Oost-Brabant heeft op 22 februari 2023 een machtiging tot voortzetting van een crisismaatregel verleend ten aanzien van klager, inhoudende dat bij wijze van verplichte zorg onder meer medicatie kan worden toegediend. Deze machtiging geldt tot en met 15 maart 2023. Klager is opgenomen op de afdeling High Intensive Care op De Grote Beek, onderdeel van GGzE. De klachtencommissie heeft op 2 maart 2023 een klacht van klager over de beslissing van 23 februari 2023 om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van de toediening van medicatie ongegrond verklaard.

Klager legt nu een klacht aan de klachtencommissie voor over dezelfde beslissing, echter met de toevoeging dat de toediening van het middel Cisordinol Acutard voor hem onveilig is.

4. Standpunt van klager

Klager geeft in zijn e-mailbericht van 30 maart 2023 aan dat hij in beroep zal gaan tegen de beslissing van de klachtencommissie van 23 februari 2023. Op die datum heeft de klachtencommissie een klacht van klager om aan hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van het toedienen van medicatie ongegrond verklaard. Klager is tegen de dwangmedicatie en zeker tegen de toediening van medicatie per injectie.

Klager geeft verder aan dat hij in het verleden een verhoogde oogdruk heeft gehad. Daarom zou het middel Cisordinol Acutard niet aan hem mogen worden toegediend. Een bijwerking van Cisordinol Acutard is dat er een verhoging van de oogdruk kan optreden. Bovendien zijn de twee depot-injecties die klager inmiddels heeft gehad erg slecht gezet. Klager is daardoor bijna flauwgevallen. Klager vindt levenslange dwangmedicatie een marteling.

Op 30 maart 2023 heeft klager ook een door hem ingevuld klachtenformulier toegezonden, als bevestiging en aanvulling op de klacht die hij eerder per e-mail aan de klachtencommissie heeft gezonden. In het klachtenformulier herhaalt klager dat hij geen injectie wil met het middel Cisordinol Acutard, omdat hij in het verleden een verhoogde oogdruk heeft gehad.

Klager verzoekt de klachtencommissie om de beslissing om hem verplichte behandeling te verlenen in de vorm van de toediening van medicatie, door hem het middel Cisordinol Acutard toe te dienen.

5. Standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klachtencommissie bij e-mailbericht van 3 april 2023 gewezen op de recente uitspraak van de klachtencommissie van 2 maart 2023 naar aanleiding van een eerdere klacht van klager over de beslissing van 23 februari 2023 om klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van het toedienen van medicatie. De klachtencommissie heeft deze klacht van klager ongegrond verklaard. De klacht van klager richt zich tegen dezelfde beslissing om aan klager verplichte zorg te verlenen. Uit de beslissing van de klachtencommissie blijkt dat zowel formeel als inhoudelijk is voldaan aan de wettelijke vereisten voor het toedienen van dwangmedicatie.

In de ogen van verweerder is de situatie van klager onveranderd en zijn er geen nieuwe feiten of omstandigheden die zouden kunnen leiden tot ontvankelijkheid van dezelfde klacht en van het schorsingsverzoek.

6. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat voor het verlenen van verplichte zorg aan klager een machtiging tot voortzetting van een crisismaatregel is verleend op 22 februari 2023, geldend tot en met 15 maart 2023. In de machtiging tot voortzetting van een crisismaatregel zoals die voor klager is verleend, is opgenomen dat aan klager onder meer als verplichte zorg kan worden verleend: het toedienen van medicatie, alsmede het verrichten van medische controles of andere medische handelingen en therapeutische maatregelen, ter behandeling van een psychische stoornis, ter behandeling van een somatische aandoening.

Klager klaagt over de beslissing op grond van artikel 8:9 Wvvgz om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van het toedienen van medicatie.

Op grond van artikel 10:3 onder f van de Wvvgz kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om de klachten van klager te beoordelen.

7. De beoordeling

De klachtencommissie wil in de eerste plaats aangeven dat zij door een verzoek in behandeling te nemen om een beslissing te schorsen, daarmee nog niet heeft beslist of de klacht ten principale ontvankelijk, danwel gegrond of ongegrond moet worden verklaard. Dat kan de klachtencommissie pas vaststellen als zij de relevante procedurele en inhoudelijke feiten en omstandigheden heeft kunnen onderzoeken en op basis daarvan tot een afgewogen beslissing kan komen over de initiële klacht.

De toewijzing van een verzoek tot schorsing kan in de ogen van de klachtencommissie alleen maar als de uitvoering van een beslissing om verplichte zorg te verlenen verantwoord is, waarbij in het bijzonder aandacht moet worden besteed aan de vraag of door de schorsing al dan niet noodzakelijke zorg aan de klager wordt onthouden.

De klachtencommissie is het met verweerder eens dat bij deze klacht van klager uitdrukkelijk ook de vraag gesteld moet worden of klager met deze klacht niet dezelfde klacht, waar de klachtencommissie al eerder over heeft geoordeeld, indient bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie heeft zich ook afgevraagd of zij de klacht van klager buiten behandeling kan laten op grond van artikel 10:5 lid 4 Wvvgz. Hierin wordt het volgende bepaald: *"Een klacht kan buiten behandeling worden gelaten indien een gelijke klacht van eenzelfde persoon bij de klachtencommissie in behandeling is"*. In het geval van klager is geen klacht over de beslissing om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van de toediening van medicatie bij de klachtencommissie in behandeling. Door de beslissing van de klachtencommissie op de eerdere klacht van klager is de behandeling van die klacht afgerond en dus niet meer in behandeling bij de klachtencommissie. Klager zou in dat licht dus opnieuw kunnen klagen over dezelfde beslissing als waar hij of zij eerder over heeft geklaagd.

De Wvvgz kent geen bepaling waarin is vastgelegd dat een klager niet opnieuw over eenzelfde beslissing kan klagen. Een klager kan dat dus doen, hoewel dat zinloos zal zijn als er geen nieuwe feiten en omstandigheden door de klager worden aangevoerd, die de klachtencommissie nog niet kende, en die een ander licht werpen op de gewraakte beslissing van de zorgverantwoordelijke. Als een nieuwe klacht niet aan dat uitgangspunt voldoet, dan heeft het indienen van een nieuwe klacht bij de klachtencommissie geen zin. De uitkomst van de beoordeling door de klachtencommissie van

een klacht die identiek is aan een eerdere klacht van een klager zal immers hetzelfde zijn. De weg die de klager dan openstaat als hij of zij het oneens is met de beslissing van de klachtencommissie is die van een beroep bij de rechtbank.

Het standpunt van de klachtencommissie komt er dus op neer dat een klager slechts een nieuwe klacht over een beslissing aan de klachtencommissie kan voorleggen, wanneer er sprake is van nieuwe feiten en/of omstandigheden die de klachtencommissie nog niet kende bij de eerdere beoordeling van een klacht.

De klachtencommissie is van mening dat klager weliswaar klaagt over dezelfde beslissing om aan hem verplichte zorg te verlenen als bij de klacht die de klachtencommissie op 2 maart 2023 heeft behandeld, maar dat klager nu een mogelijk belangrijk aspect heeft ten aanzien van zijn veiligheid bij de toediening van medicatie dat hij niet eerder naar voren heeft gebracht, waar de klachtencommissie dus nog niet over heeft geoordeeld. De klacht van klager is daarom slechts een nieuwe klacht voor zover het zijn veiligheid bij het toedienen van medicatie betreft. Alle andere overwegingen van de klachtencommissie ten aanzien van de beslissing van 23 februari 2023 om aan klager verplichte zorg te verlenen blijven volledig en ongewijzigd in stand.

De vraag die de klachtencommissie in het kader van het verzoek om schorsing reeds heeft beantwoord, is of de toediening van het middel Cisordinol Acutard voldoende veilig is, omdat klager last heeft gehad van een verhoogde oogdruk. Een bijwerking van Cisordinol Acutard is namelijk dat een verhoging van de oogdruk kan worden veroorzaakt.

Bij de behandeling van de eerdere klacht van klager is uitvoerig ingegaan op de medicatie die klager in het verleden heeft gebruikt. Klager heeft geruime tijd het middel Cisordinol gebruikt. Hij reageerde daar goed op. Dat heeft klager bij de behandeling van de klacht ook erkend. Tevens is de klachtencommissie toen gebleken dat in overleg met klager ook is gezocht naar alternatieven voor het middel Cisordinol. Aan klager is zelfs een alternatief voorgeschreven, maar daar heeft hij geen gebruik van gemaakt.

Het psychiater-lid van de klachtencommissie heeft op 2 april 2023 gesproken met de heer XXXX, psychiater en zorgverantwoordelijke van klager. De heer XXXX is eveneens de psychiater die verantwoordelijk is voor het toedienen van de medicatie aan klager.

Het psychiater-lid van de klachtencommissie heeft het volgende vastgesteld. Aan klager zal, anders dan klager veronderstelt en zoals hij in zijn klaagschrift heeft aangegeven, niet het middel Cisordinol Acutard, maar het middel Cisordinol Depot worden toegediend. Het is mogelijk dat door het gebruik van het middel Cisordinol Depot de oogdruk toeneemt. Bevestigd werd dat klager sinds 2016 wordt behandeld met het middel Cisordinol Depot. Bij klager zijn in de afgelopen jaren geen aanwijzingen geweest dat er bij hem sprake was van een verhoogde oogdruk ten gevolge van het gebruik van Cisordinol depot. De mogelijke stijging van de oogdruk is daarom geen contra-indicatie voor de toediening van Cisordinol Depot aan klager. Toediening van dit middel aan klager moet daarom veilig voor hem worden geacht. De klachtencommissie heeft om die reden het verzoek om de toediening van Cisordinol te schorsen, afgewezen.

Wat bij deze klacht, maar ook bij de eerdere behandeling van de klacht van klager, door klager duidelijk is gemaakt, is dat hij angstig wordt van injecties. De zorgverantwoordelijke heeft daar begrip voor getoond en heeft aangegeven dat hij eventuele pijn door het binnendringen van de naald en het injecteren van de depotvloeistof kan en wil tegengaan, als klager dat wil.

Het lijkt er in de ogen van de klachtencommissie op dat klager de vermeende bijwerking van de stijging van zijn oogdruk door de toediening van het middel Cisordinol nu naar voren brengt in een

poging om geen injectie te krijgen. Deze angst van klager voor injecties is door de klachtencommissie reeds meegewogen in haar beslissing van 2 maart 2023 waarbij zij de klacht om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van het toedienen van medicatie ongegrond heeft verklaard.

8. De beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over:

- de uitvoering van de beslissing van 23 februari 2023 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van de toediening van medicatie, door hem op 31 maart 2023 het middel Cisordinol Acutard toe te dienen: **ONGEGROND**.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 19 april 2023 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en de leden mevrouw XXXX, psychiater, en mevrouw XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.